

Het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (ICCPR)

(Onofficiële samenvatting)

- Dit verdrag werd op 16 december 1966 aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en werd van kracht op 23 maart 1976. Tegen het einde van 2001 was het Verdrag door 147 staten geratificeerd.
- Het Verdrag werkt de burgerlijke en politieke rechten en vrijheden die in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zijn opgesomd verder uit.
- Onder artikel 1 van het Verdrag verbinden de staten er zich toe het recht op zelfbeschikking te verdedigen en dat recht te respecteren. Het artikel erkent tevens het recht van volkeren om hun natuurlijke rijkdom en bronnen vrijelijk te bezitten, te verhandelen en van de hand te doen.

Onder de rechten van individuen die door het Verdrag worden gewaarborgd bevinden zich:

Artikel 2

Het recht op juridische toevlucht wanneer hun rechten werden geschonden, zelfs wanneer de overtreder in een officiële hoedanigheid optrad.

Artikel 3

Het recht op gelijkheid tussen mannen en vrouwen in het genot van hun burgerlijke en politieke rechten.

Artikel 6

Het recht op leven en overleven.

Artikel 7

Vrijheid van onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Artikel 8

Vrijheid van slavernij en lijfeigenschap.

Artikel 9

Het recht op vrijheid en veiligheid van een persoon en vrijheid van willekeurige arrestatie of detentie.

Artikel 11

Vrijheid van gevangenschap wegens schulden.

Artikel 12

Het recht op vrijheid en vrijheid van beweging.

Artikel 14

Het recht op gelijkheid voor de wet; het recht op onschuld tot de schuld is bewezen en op een eerlijke en publieke behandeling door een onpartijdige rechtbank.

Artikel 16

Het recht om voor de wet erkend te worden als een individu.

Artikel 17

Het recht op privacy en de bescherming daarvan door de wet.

Artikel 18

Vrijheid van denken, geweten en godsdienst.

Artikel 19

Vrijheid van mening en meningsuiting.

Artikel 20

Verbod op propaganda die oorlog of haat wegens nationaliteit, ras of godsdienst bepleit.

Artikel 21

Het recht op vreedzaam vergaderen.

Artikel 22

Het recht op vrijheid van vereniging.

Artikel 23

Het recht te huwen en een gezin te stichten.

Artikel 24

De rechten voor kinderen (rechtspositie als minderjarigen, nationaliteit, registratie en naam).

Artikel 25

Het recht om deel te nemen aan publieke aangelegenheden, om te stemmen en verkozen te worden en de toegang tot publieke diensten.

Artikel 26

Het recht op gelijkheid voor de wet en gelijke bescherming.

Artikel 27

Het recht, voor leden van religieuze, etnische of taalkundige minderheden, om hun cultuur te beleven, hun godsdienst uit te oefenen en hun taal te spreken.

Het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten (ICESCR)

(Onofficiële samenvatting)

Het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten (1966) vormt samen met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (1948) en het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (1966) de internationale "Bill of Human Rights". In overeenstemming met de Universele Verklaring erkennen de Verdragen dat "...het ideaal van vrije mensen die een burgerlijke en politieke vrijheid genieten alsmede vrijheid van angst en nood enkel kan bereikt worden wanneer voorwaarden worden geschept waaronder iedereen zowel zijn burgerlijke en politieke rechten kan genieten als zijn economische, sociale en culturele rechten.

Artikel 1

Alle volkeren hebben het recht op zelfbeschikking, inclusief het recht om hun politieke positie te bepalen en vrijuit hun economische, sociale en culturele ontwikkeling na te streven.

Artikel 2

Iedere Staat die partij is bij dit Verdrag verbindt er zich toe zich maximaal in te zetten om de volle verwezenlijking van de rechten in dit verdrag te bereiken. Iedereen heeft recht op dezelfde rechten, zonder enige discriminatie.

Artikel 3

De Staten verbinden er zich toe de gelijke rechten van mannen en vrouwen te verzekeren betreffende de uitoefening van alle rechten in dit verdrag.

Artikel 4

Beperkingen op deze rechten zijn enkel mogelijk indien ze verenigbaar zijn met de aard van deze rechten en enkel met het doel om het algemene welzijn te bevorderen in een democratische samenleving.

Artikel 5

Geen mens, groep of regering heeft het recht om een van deze rechten te vernietigen.

Artikel 6

Iedereen heeft het recht op werk, inclusief het recht een inkomen te verwerven met een job die vrij gekozen en aanvaard is.

Artikel 7

Iedereen heeft het recht op rechtvaardige arbeidsvoorwaarden: eerlijk loon om zichzelf en het gezin in hun levensonderhoud te voorzien; gelijk loon voor gelijk werk; veilige en gezonde arbeidsomstandigheden; gelijke kansen voor iedereen op promotie; rust en vrije tijd.

Artikel 8

Iedereen heeft het recht om een vakbond op te richten of erbij aan te sluiten en het recht om te staken.

Artikel 9

Iedereen heeft het recht op sociale bescherming inclusief sociale verzekering.

Artikel 10

Bescherming en hulp moeten worden geboden aan het gezin. Het huwelijk moet door beide partners uit vrije wil worden aangegaan. Speciale bescherming voor moeders moet worden voorzien. Speciale maatregelen moeten worden genomen in het voordeel van kinderen, zonder discriminatie. Kinderen en jongeren moeten worden beschermd tegen economische uitbuiting. Hun tewerkstelling in schadelijke of gevaarlijke jobs moet worden verboden. Er moeten leeftijdsgrenzen zijn onder dewelke kinderarbeid verboden is.

Artikel 11

Iedereen heeft het recht op een geschikte levensstandaard voor zichzelf en zijn familie, inclusief geschikt voedsel, kleding en huisvesting. Iedereen heeft het recht vrij te zijn van hongersnood.

Artikel 12

Iedereen heeft het recht om van de hoogst te bereiken fysieke en mentale gezondheidsstandaard te genieten.

Artikel 13

Iedereen heeft het recht op onderwijs. Basisonderwijs moet verplicht zijn en gratis voor iedereen.

Artikel 14

Die Staten waar verplicht en gratis basisonderwijs niet voor iedereen bereikbaar is, moeten een plan uitwerken om zulk onderwijs te voorzien.

Artikel 15

Iedereen heeft het recht om deel te nemen aan het culturele leven; en de voordelen te genieten van wetenschappelijke vooruitgang.